

ĐỀ KIỂM TRA 15 PHÚT HỌC KÌ 1 – ĐỀ SỐ 12

MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 8

Thời gian làm bài: 15 phút

BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM

Hãy phân tích giá trị nghệ thuật của câu hỏi tu từ trong hai khổ thơ sau:

*“Nhưng mỗi năm mỗi vắng
Người thuê viết nay đâu?
Giấy đỏ buồn không thắm
Mực đọng trong nghiên sâu...”*

*Năm nay đào lại nở
Không thấy ông đồ xưa
Những người muôn năm cũ
Hồn ở đâu bây giờ?”*

(Ông đồ - Vũ Đình Liên)

HƯỚNG DẪN GIẢI CHI TIẾT

THỰC HIỆN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM

Hãy phân tích giá trị nghệ thuật của câu hỏi tu từ trong hai khổ thơ sau:

“Nhưng mỗi năm mỗi vắng

Người thuê viết nay đâu?

Giấy đỏ buồn không thắm

Mực đọng trong nghiên sầu...

Năm nay đào lại nở

Không thấy ông đồ xưa

Những người muôn năm cũ

Hồn ở đâu bây giờ?”

(Ông đồ - Vũ Đình Liên)

Phương pháp:

Đọc kỹ và phân tích giá trị nghệ thuật của câu hỏi tu từ được xác định trong hai khổ thơ

Lời giải chi tiết:

Đoạn văn tham khảo:

Thời gian trôi qua, những mùa xuân cũng nối tiếp trôi qua. Xã hội đã có nhiều đổi thay. Ông đồ dần dần bị rơi vào quên lãng. Câu hỏi tu từ “Người thuê viết nay đâu?” gợi lên bao xót thương, thấm thía, bao xúc động cảm thương đối với ông đồ già. Người đời không còn ngợi khen nào chữ đẹp, điêu luyện “Nnhư phượng múa rồng bay”. Ông đồ trở nên cô đơn giữa một đất trời tàn tạ, buồn thương; giữa cái tấp nập dưng dưng của nhân quần “Qua đường không ai hay”. Hai câu thơ cuối là cả một nỗi buồn thương thấm sâu vào từng câu từng chữ. Cảnh đấy mà người đâu? “Không thấy” như đưa dần người đọc vào cõi hư vô. Câu hỏi tu từ xoáy sâu vào lòng người một tình thương vô hạn:

Những người muôn năm cũ

Hồn ở đâu bây giờ?”

Câu thơ đã khơi gợi trong tâm hồn chúng ta nhiều trác ẩn xót thương về hình bóng ông đồ già đáng thương khuất nẻo dương gian, xót thương một nền văn hoá lụi tàn. Hai câu thơ kết như một tiếng thở dài, cả thương, tiếc nuôi khôn nguôi.

Loigiaihay.com